

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 138/23

V Lucemburku dne 13. září 2023

Rozsudek Tribunálu ve věci T-65/18 RENV | Venezuela v. Rada

Tribunál zamítl žalobu Venezuely proti omezujícím opatřením EU

Vzhledem ke zhoršení situace v oblasti lidských práv, právního státu a demokracie přijala Rada Evropské unie dne 13. listopadu 2017 omezující opatření vzhledem k situaci ve Venezuele¹. Tato opatření v podstatě stanovila zákaz prodávat, dodávat, převádět nebo vyvážet vybavení, které by mohlo být použito k vnitřní represi, a služby související s uvedeným vybavením a vojenským vybavením jakékoli fyzické nebo právnické osobě, subjektu nebo orgánu ve Venezuele nebo pro použití v této zemi.

Dne 6. února 2018 podala Venezuela k Tribunálu Evropské unie žalobu znějící na zrušení nařízení 2017/2063 v rozsahu, v němž se jí týkají jeho ustanovení. Venezuela následně upravila svou žalobu tak, aby se týkala rovněž rozhodnutí 2018/1656 a prováděcího nařízení 2018/1653², tedy aktů, kterými Rada prodloužila platnost a změnila přijatá omezující opatření.

Rozsudkem ze dne 20. září 2019 Tribunál tuto žalobu odmítl jako nepřijatelnou z důvodu, že právní postavení Venezuely nebylo spornými opatřeními bezprostředně dotčeno³. Dne 22. června 2021 Soudní dvůr, ke kterému Venezuela podala kasační opravný prostředek, zrušil⁴ rozsudek Tribunálu v rozsahu, v němž Tribunál prohlásil žalobu Venezuely za nepřijatelnou v části, v níž zněla na zrušení článků 2, 3, 6 a 7 nařízení 2017/2063, a vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl ve věci samé.

Rozsudkem z dnešního dne **Tribunál odmítl všechny argumenty předložené Venezuelou na podporu jejího návrhu na zrušení článků 2, 3, 6 a 7 nařízení 2017/2063.**

Zprv podle Tribunálu Venezuela nepožívá práva být vyslechnuta před přijetím sporných opatření, která představují opatření s obecnou působností. Právo být vyslechnut se totiž uplatní na individuální opatření přijatá vůči určité osobě a nelze se jej dovolávat v rámci přijímání opatření s obecnou působností.

Mimoto by vyslechnutí dotyčné třetí země před přijetím omezujících opatření, kterými se provádí volba vnější politiky, znamenalo požadovat, aby Rada vedla s touto zemí rozhovory podobné mezinárodním jednáním. To by zbavilo své podstaty účinek sledovaný uložením omezujících opatření vůči uvedené zemi, a sice vyvinout tlak na tuto zemi s cílem dosáhnout změny jejího chování.

¹Nařízení Rady (EU) 2017/2063 ze dne 13. listopadu 2017 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci ve Venezuele (Úř. věst. 2017, L 295, s. 21).

²Rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/1656 ze dne 6. listopadu 2018, kterým se mění rozhodnutí (SZBP) 2017/2074 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci ve Venezuele (Úř. věst. 2018, L 276, s. 10), a prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/1653 ze dne 6. listopadu 2018, kterým se provádí nařízení (EU) 2017/2063 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci ve Venezuele (Úř. věst. 2018, L 276, s. 1).

³Rozsudek ze dne 20. září 2019, Venezuela v. Rada, [T-65/18](#).

⁴Rozsudek ze dne 22. června 2021, Venezuela v. Rada, [C-872/19 P](#), viz rovněž [TZ č. 112/21](#)

Zadruhé, pokud jde o povinnost Rady uvést odůvodnění, Tribunál podotkl, že celková situace, jež vedla k přijetí omezujících opatření, jakož i cíle, které tato opatření sledují, byly podrobně popsány Radou a Venezuela je nemohla ponechat bez povšimnutí.

Zatřetí, pokud jde o argumenty vycházející z věcné nesprávnosti skutkových zjištění a ze zjevně nesprávného posouzení politické situace ve Venezuele, Tribunál konstatoval, že Rada při posuzování situace ve Venezuele vycházela z věrohodných a spolehlivých informací, aniž Venezuela prokázala, že dovolávané skutečnosti jsou věcně nesprávné. Kromě toho mohla mít Rada za to, že ke dni přijetí napadeného nařízení bylo dostatečně prokázáno násilí, nepřiměřené používání síly a porušování lidských práv nebo narušování demokracie ve Venezuele a existovalo riziko, že se takové incidenty budou opakovat. Rada tak mohla dospět k závěru, aniž se dopustila zjevně nesprávného posouzení, že došlo k narušení demokracie, právního státu a lidských práv ve Venezuele.

Začtvrté Tribunál odmítl argumenty Venezuely vycházející z uložení protiprávních protipopatření a z porušení mezinárodního práva. V tomto ohledu Tribunál nejprve uvedl, že sporná opatření nepředstavují protipopatření, jelikož dotčená omezující opatření nenaplnují podmínky uvedené v návrhu článků o odpovědnosti států za mezinárodně protiprávní jednání, jak byl přijat Komisí pro mezinárodní právo v roce 2001. Mimoto na základě judikatury Tribunál odmítl argument Venezuely, že Rada nemá pravomoc k přijetí uvedených omezujících opatření bez předchozího povolení Rady bezpečnosti Organizace spojených národů. Tribunál dodal, že Venezuela neprokázala existenci „obecné praxe uznávané jako právo“, která by vyžadovala získání takového povolení před tím, než Rada přijme omezující opatření. Tribunál dále odmítl argumenty Venezuely vycházející z porušení dohod Světové obchodní organizace (WTO). Venezuela totiž netvrdila, že napadené nařízení výslovně odkazuje na ustanovení dohod WTO, a neuvedla, jakými akty nebo při jaké příležitosti hodlala Unie prostřednictvím napadeného nařízení splnit zvláštní závazek přijatý v rámci WTO. Konečně Tribunál rovněž odmítl argument Venezuely vycházející z výkonu extraterritoriální pravomoci Radou. V tomto ohledu Tribunál uvedl, že dotčená omezující opatření se vztahují na osoby a situace spadající do jurisdikce členských států *ratione loci* nebo *ratione personae*. V této souvislosti Tribunál připomněl, že pravomoc Rady přijmout omezující opatření spadá do rámce autonomních opatření Unie přijatých v rámci SZBP, jejichž cílem je zejména zajistit dodržování povinností *erga omnes partes*, které spočívají v dodržování zásad vyplývajících z obecného mezinárodního práva a mezinárodních nástrojů univerzální nebo téměř univerzální povahy, zejména článku 1 Charty Organizace spojených národů.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců a deseti dnů od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Tribunál.

[Úplné znění rozsudku a případně jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Jarosław Zasada @ (+352) 4303 2793

Zůstaňte ve spojení!

